

det er ganske rigtigt, at Forhandling derom hører op, naar Flertallet ikke forhandler det men forskafter det; men det maa nu Flertallet forsvare, det har Regjeringen ikke at forsvare. Naar dernæst den ærede Ordfører mener, at Regjeringen ikke skulde have nogen Mening om en Sag, fordi den ikke paa ethvert Punkt af Forhandlingerne i Folkethinget udtalte sin endelige Mening om denne Sag, der kan komme til at ligge for i meget forskjellige Skikkelser før dens Afgjørelse, da er det atter et Vidnesbyrd om, at han ikke forstaa de Betingelser, hvorunder to Kamre maa arbejde og forhandle sammen, og de Betingelser, hvorunder en Regjering arbejder sammen med de to Kamre, i hvilke den skal udtale sig om den samme Sag. Derfor Flertallet havde modtaget Regjeringens Forslag paa sædvanlig Maade, kunde Sagen uden Vanskelighed have været afgjort, men det har det ikke gjort, og derfor er Stillingen bleven som den er. Det er en Selvsølje, at jeg under saadanne Forhold ikke til enhver Tid siger, hvad jeg mener eller ikke mener om Sagens Stilling paa et senere Trin; det bliver den ærede Ordførers Sag, om han kan forstaa det eller ikke, men det er mig for saa vidt meget ligegyldigt.

Ordføreren: Den ærede Finantsminister sagde, at hvis Thinget havde modtaget hans Forslag, saa havde Sagen været afgjort, men hvis Thinget nu havde modtaget det, og det var kommet til Landsthinget, og det havde vist sig, at Thingene ikke vare blevne enige, hvad saa? Jeg skal lige over for den ærede Finantsministers Betragtning nu og til enhver Tid have, at jeg beklager, at vi ikke have nogen stærk Regjering, der staar og falder med en bestemt Villie, men det faa vi aldrig, saa længe vi holde paa den ukonstitutionelle i Stedet for paa den konstitutionelle Praxis.

Finantsministeren: Og jeg vil sige, at den ærede Rigsdag aldrig vil faae en Regjering, som overhovedet kan vare i nogensomhelst Tid, dersom den vil opstille den Fordring, at en Regjering skal gaa, saa snart et enkelt Things Flertal er imod den.

Ville: Medens Regjeringens Stilling jo bliver at klare fra de ærede Ministres Side, skulde jeg tillade mig fra en Side her i Salen at nedlægge en lille Protest imod den altsor humoristiske Maade, hvorpaa den ærede Ordfører har behaget at behandle vor Stilling til de Forslag, som nu ligge for. Hvorvidt han vil være i Stand til at forlige sine brændende Ønsker om en stærk Regjering, der vil Noget, med hele den Optræden, som ligger forud for denne Dag, og hvor der har været rettet overordenlig stærke Bebrejdelser mod Regjeringen, fordi den vilde Noget, og ikke vilde forlade dette for at komme Andre i Møde, overlader jeg til ham selv. Men for vort Bedkom-

mende, der ved forrige Behandling have ladet være at stemme mod dette Forslag — thi dertil indskrænkede sig i Virkeligheden vor Stilling — skal jeg tillade mig at hævde, at vi paa ingen Maade i det Hele godkjende enten Formen eller Indholdet af det Forslag, der er stillet, fordi vi erkende vor Afmagt til at forandre det. Dette er i Virkeligheden vor Stilling. Vi ere afmægtige lige over for Flertallets Villie, hvad enten den udtaler sig gennem Finantsudvalget, eller repræsenteres ved de tre Herrer Ordførere for Flertallet udenfor Finantsudvalget plus de to Herrer, som svarede: „stemmer ikke“ ved Afstemningen over Regjeringens Lovforslag. Forsvrigt vil jeg dog bringe i Erindring, at man ikke bør være altsor feirstryg, selv om dette Forslag skulde gaa enstemmig igjennem, thi det bæres mig for, at der ligger Noget i Lusten, som let kunde true dette Forslag, selv om Alle her i dette Thing stemte for det. Det er ikke værd at synge Seirssange eller følge Bjørnens Hud, førend den virkelig er dræbt.

Scavenius: Jeg skal ikke vende tilbage til den foregaaende Diskussion, men jeg tror at vide, at Mindretallets Stilling til de foreliggende Vædringsforslag er bleven noget misforstaaet. Det er maaste min Feil. Jeg har kun udtalt, at vi ikke kunne slutte os dertil, men jeg har ikke udtalt Noget om, at vi ville stemme imod dem. Sagen er simpelthen den, at disse Vædringsforslag ere en naturlig Konsekvens af det Forslag, som blev vedtaget ved 2den Behandling; vi ere imod disse Forslag, men vi have anset det for aldeles unyttigt her i Folkethinget at stille Forslag om at faae det ud af Finantsloven, og vi se derfor heller ingen Grund til, enten selv at stemme imod disse forskellige Forslag eller opfordre andre Medlemmer til at gjøre det. Vi ville afholde os fra at stemme. Kun er der Forslaget under Nr. 2, som ikke er stillet af nogen af de ærede Ministre, men af Udvalgets Flertal, og som gaar ud paa en Forhøielse af 5,000 Rd., det vil jeg, og jeg antager ogsaa andre Medlemmer stemme imod. Vi ville stemme imod det paa Grund af, at vi tro, at der ligger i dette Forslag, at Vædringsforslaget under Nr. 1 skal bringes til at staa i fuldstændig Overensstemmelse med Post 28 i § 25. Da den ærede Ordfører næstsidste Gang havde Ødet, søgte han at lægge Noget ind i Afstemningen over dette Forslag. Jeg vil nu sige, at skjøndt jeg stemmer imod dette Forslag, vil jeg ikke have det ind i min Afstemning, at jeg stemmer imod Noget af det, som den ærede Ordfører hævdede, thi i saa Henseende er jeg enig med ham. Det har været hele Udvalgets Mening, at hvis man bevilgede de 35,000 Rd., bevilgedes der foruden de 10 pCt., som ere tilstaaede iaar, 10 nye pCt. Jeg vil altsaa ikke have, at man skal tro, at fordi jeg stemmer imod Vædringsforslaget under